

**Dekret promulgacji
Dekretu ogólnego Konferencji Episkopatu Polski
w sprawie wymagań stawianych kandydującym
do stałej posługi katechisty**

Częstochowa, dnia 26 sierpnia 2026 roku

SEP D/2.7.6-28

DEKRET

Konferencja Episkopatu Polski, podczas 404. Zebrania Plenarnego, w dniu 12 marca 2026 r. w Warszawie, działając na podstawie kan. 455 Kodeksu Prawa Kanonicznego oraz art. 17 Statutu Konferencji Episkopatu Polski, w związku z Listem Apostolskim Papieża Franciszka w formie Motu proprio *Antiquum ministerium* z 10 maja 2021 r. oraz odnośnym Listem Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów do Przewodniczących Konferencji biskupów na temat obrzędu ustanowienia katechistów z dnia 3 grudnia 2021 r., a także w odniesieniu do nowego Dyrektorium o katechizacji z 23 marca 2020 r. opublikowanego przez Papieską Radę ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji, wydała Dekret ogólny w sprawie wymagań stawianych kandydującym do stałej posługi katechisty.

Wspomniany dekret uzyskał *recognitio* Dykasterii ds. Biskupów, udzielone pismem z dnia 30 lipca 2026 r. (Prot. N. 770/2005), wraz ze zgodą na jego promulgację.

Na podstawie kan. 8 § 2 Kodeksu Prawa Kanonicznego niniejszym promulguję „Dekret ogólny Konferencji Episkopatu Polski w sprawie wymagań stawianych kandydującym do stałej posługi katechisty”. Dekret wchodzi w życie z dniem 18 września 2026 r., w święto św. Stanisław Kostki, Patrona Polski. Promulgacja następuje poprzez ogłoszenie tekstu dekretu na oficjalnej stronie internetowej Konferencji Episkopatu Polski oraz przez jego publikację w organie urzędowym „Akta Konferencji Episkopatu Polski”.

+ *Tadeusz Wojda SAC*
Arcybiskup Metropolita Gdański
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

+ *Marek Marczak*
Sekretarz Generalny
Konferencji Episkopatu Polski

**Dekret ogólny
Konferencji Episkopatu Polski
w sprawie wymagań stawianych kandydującym
do stałej posługi katechisty**

Konferencja Episkopatu Polski, w dniu 10 marca 2026 r., podczas 404. Zebrania Plenarnego, odbywającego się w Warszawie, na podstawie kan. 455 Kodeksu prawa kanonicznego oraz art. 17 Statutu KEP, w związku z Listem Apostolskim Papieża Franciszka w formie Motu proprio *Antiquum ministerium* z 10 maja 2021 r. oraz odnośnym Listem Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów do Przewodniczących konferencji biskupów na temat obrzędu ustanowienia katechistów z dnia 3 grudnia 2021 r., a także w odniesieniu do nowego Dyrektorium o katechizacji z 23 marca 2020 r., opublikowanego przez Papieską Radę ds. Krzewienia Nowej Ewangelizacji, niniejszym ustala wymagania obowiązujące osoby, które mają przyjąć stałą posługę katechisty.

Oдноśnie do wieku kandydatów do posługi katechisty ustala się, że ze względu na ważne zadania ewangelizacyjne, jakie Kościół powierza ustanowionym katechistom, a także ze względu na stałość tej posługi można jej udzielić osobom, które ukończyły dwudziesty piąty rok życia, przyjęły sakrament bierzmowania i cieszą się dobrą opinią duszpasterzy i wiernych świeckich.

Oдноśnie do innych wymagań względem osób będących kandydatami do posługi katechisty ustala się, że do pełnienia swych zadań będą one przygotowane przez integralną formację chrześcijańską, która po otrzymaniu przez te osoby posługi powinna być kontynuowana jako formacja stała. Formacja katechistów będzie przebiegać w czterech wymiarach: ludzkim, intelektualnym, duchowym i praktycznym.

Wymiar ludzki – katechiści mają być osobami odznaczającymi się dojrzałością ludzką i chrześcijańską, wyróżniającymi się solidnością w pracy oraz umiejętnością współdziałania z innymi.

Wymiar intelektualny – katechiści mają posiadać interdyscyplinarną wiedzę o samej posłudze oraz wiedzę potrzebną do wykonywania tejże posługi w Kościele.

Wymiar duchowy – katechiści mają znać swoją tożsamość i misję chrześcijańską. Mają być oddani i bezinteresowni w głoszeniu Ewangelii, mają kierować się zasadami moralności katolickiej, szczerą pobożnością, umiłowaniem Pisma Świętego i Eucharystii oraz duchem posłuszeństwa Kościołowi, a także prowadzić gorliwe życie sakramentalne.

Wymiar praktyczny – katechiści mają posiadać kompetencje i umiejętności w posłudze głoszenia Ewangelii, towarzyszenia formacyjnego oraz prowadzenia grup.

Przygotowanie do pełnienia posługi katechisty może odbywać się w trzech przenikających się modelach: uniwersytecko-akademickim (kursy prowadzone przez wydziały teologiczne katolickich uczelni); diecezjalnym (formacja w ośrodku formacyjnym); parafialnym (współpraca z grupami i wspólnotami).

We wszystkich tych modelach powinny być zaplanowane: wykłady, ćwiczenia, spotkania w grupach, rozmowy indywidualne, także dni skupienia i rekolekcje. Najpierw powinny one obejmować moduł biblijno-teologiczny, w którym zawarte będą zagadnienia biblijne, liturgiczne, dogmatyczne, z zakresu teologii moralnej oraz pastoralnej. Następnie – w module specjalistycznym – należy przeprowadzić wykłady zawierające zagadnienia z katechetyki, prowadzenia pracy ewangelizacyjnej, towarzyszenia na drodze wtajemniczenia chrześcijańskiego, formacji oraz pedagogiki i psychologii. Z przekazem powyższych treści należy skorelować pokazowe zajęcia z prowadzenia różnych typów katechez. Moduł praktyczny ma zaś polegać na prowadzeniu działań ewangelizacyjnych, różnych typów katechez, towarzyszenia na drodze wtajemniczenia chrześcijańskiego i dalszej formacji osób, która będzie zarówno indywidualna, jak i grupowa. Działania te powinny odbywać się pod okiem opiekuna.

Realizacja wszystkich modułów ma uwzględniać wykorzystanie różnych metod dydaktycznych i form organizacji zajęć, takich jak: warsztaty, praca w grupach, praca z tekstem źródłowym, metoda projektowa, kręgi biblijne itp. Mają one zapewniać przekazywanie wiedzy i kształtowanie umiejętności oraz kompetencji. Właściwą przestrzenią do realizacji modułu praktycznego jest parafia oraz działające w niej ruchy i wspólnoty.

W procesie formacji należy zaakcentować problem troski o małoletnich oraz ich ochrony zgodnie z zasadami prawa państwowego i kościelnymi zasadami prewencji.

Katechista ma podejmować także formację w wymiarze osobistym, która będzie polegać na modlitwie, lekturze słowa Bożego, życiu sakramentalnym, podejmowaniu ascezy i realizacji obowiązków wynikających z jego powołania.

Aktywność ustanowionych katechistów wpisuje się w różne formy działań odnoszących się do świadectwa wiary, mistagogii i towarzyszenia. W zakresie dawania świadectwa wiary katechiści powinni włączać się w inicjatywy ewangelizacyjne skierowane do osób, które zaniechały praktykowania swojej wiary, dokonały aktu apostazji, czy też deklarują, że są niewierzące. Ponadto powinni włączać się w działania na rzecz dialogu ekumenicznego i międzyreligijnego, w prezentowanie chrześcijańskiego spojrzenia na kwestie społeczne i etyczne, w animację i współprowadzenie misji ewangelizacyjnych, nabożeństw i różnych działań duszpasterskich w przestrzeni internetowej. W zakresie mistagogii mają prowadzić – na zlecenie proboszcza – przygotowanie rodziców i rodziców chrzestnych przed chrztem dzieci i ich pierwszym pełnym udziałem w Eucharystii, mają uczestniczyć w przygotowaniu katechumenów oraz młodzieży do bierzmowania, w prowadzeniu katechezy przedmałżeńskiej, rodzinnej i dorosłych. Powinni włączać się też w katechezę po przyjęciu sakramentów. W zakresie towarzyszenia ustanowieni katechiści mają towarzyszyć osobom w kryzysie wiary, narzeczonym przygotowującym się do sakramentu małżeństwa młodym małżonkom, osobom

walczącym z chorobą oraz przeżywającym żałobę, znajdującym się w trudnej sytuacji życiowej, np. samotnym matkom, rozwodnikom, więźniom i wreszcie tym, którzy szukają miejsca we wspólnocie, choć ich sytuacja kościelna jest nieuregulowana.

Datę promulgacji oraz wejścia w życie niniejszego *Dekretu ogólnego* określi Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski w dekreście promulgacji, po uzyskaniu *recognitio* Stolicy Apostolskiej.

+ *Tadeusz Wojda SAC*
Arcybiskup Metropolita Gdański
Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski

+ *Marek Marczak*
Sekretarz Generalny
Konferencji Episkopatu Polski